

Gemeente Rijswijk  
t.a.v. Griffie Gemeenteraad  
Postbus 5305  
2280 HH Rijswijk

Geachte Raadsleden,

Mijn naam is \_\_\_\_\_ en ik woon sinds december vorig jaar op Eiland 2 van het project Eilanden van Sion. Ik ben moeder van twee jonge kinderen. Voor mij en mijn burens, die vrijwel allemaal ook jonge kinderen hebben, is verkeersveiligheid dan ook een groot punt. Mijn man en ik zijn vanuit Den Haag verhuisd naar een nieuwbouwwijk, specifiek omdat wij graag wilden dat ons kind onbezorgd buiten zou kunnen spelen. Wij waren dan ook heel blij met een plekje achterin een doodlopende straat, omdat daar in principe alleen bestemmingsverkeer komt en men dus logischerwijs automatisch rustiger zou rijden. Helaas blijkt dit niet het geval.

Het eerste probleem zit hem in het feit dat niet duidelijk genoeg is dat dit een doodlopende straat is. Ja, aan het begin van het eiland is een bord geplaatst, maar dit heeft duidelijk onvoldoende effect. Dit kan te maken hebben met het feit dat je na het bord nog 200 meter kunt doorrijden en vervolgens een bocht om gaat. Het lijkt daardoor alsof de weg wel gewoon doorloopt, aangezien de straat pas ná deze (blinde) bocht doodloopt.

Dit heeft geresulteerd in een situatie waarin mensen het bord ofwel niet opmerken, ofwel negeren omdat het niet overeenkomt met wat zij voor zich zien en zij er mogelijk vanuit gaan dat het 'een foutje is want tja, het is wel een nieuwbouwwijk'. Hierdoor komen ze te hard aanrijden om vervolgens, wanneer zij zich realiseren dat de weg wel degelijk doodloopt, gefrustreerd terug te rijden, en dit vaak achteruit omdat omkeren in de straat niet lukt.

De situatie is dus nu dat onder andere mijn vijfjarige zoontje, samen met zijn vier-, vijf-, zes-, en zevenjarige vriendjes, vaak in onze doodlopende straat aan het spelen is. Spelen betekent voor kinderen van deze leeftijd doorgaans keihard heen en weer fietsen, rennen, skelteren of steppen. Om ze in de gaten te kunnen houden, mogen onze kinderen tot aan de bocht en niet verder. Dit betekent dat deze kinderen keer op keer keihard op de bocht afkomen en het verkeer van de andere kant ook met flinke snelheid richting de bocht rijdt. Het is wachten tot dit fout gaat. Ik zou de put graag dempen voordat het kalf verdronken is.

Natuurlijk ligt hier een verantwoordelijkheid voor de ouders, wij moeten onze kinderen leren dat zij moeten opletten wanneer ze op straat spelen. Ik ben echter neurowetenschapper en gespecialiseerd in het ontwikkelende brein. Ik kan u daarom zowel uit ervaring als moeder, als uit specifieke expertise vertellen dat dit op kinderen van deze leeftijd nog geen enkel effect heeft. Die frontaalkwabjes zijn daar simpelweg nog niet op ingesteld.

Een van mijn burens heeft in april contact gehad met de gemeente, het programmabureau Rijswijk Buiten, om snelheidsbeperkende maatregelen aan te vragen. Zij kwamen met de reactie dat, en ik citeer, 'een drempel of wegversmalling ook geen soelaas biedt. Sterker nog, vaak werkt dit averechts en gaat men dan voor of direct na een snelheidsremmende

maatregel proberen de zogenaamd verloren tijd weer in te halen.' Beetje een vreemde gedachtegang als u het mij vraagt en ik vraag me ten eerste af waar deze op gebaseerd is. Onderzoek naar het effect van verkeersdrempels van o.a. het CROW laat namelijk zien dat deze wel degelijk effectief zijn, mits voor de JUISTE maatregel gekozen wordt. Bijvoorbeeld een plateau in plaats van een drempel. Ook blijkt uit onderzoek van de TU Delft uit 2005, dat het plaatsen van de juiste verkeersdrempels buiten de bebouwde kom leidt tot een afname van slachtofferongevallen van bijna 50%. Vanuit neurowetenschappelijk perspectief kan ik daarnaast aangeven dat het psychologische effect van drempels in een straat die aandoet als een woonerf, wel degelijk kan bijdragen aan het besef van het belang van een gematigde snelheid. Ik ben wetenschapper en dus wellicht beroepsgedeformeerd, maar het lijkt mij geen vreemde strategie om bij het nemen van dergelijke beslissingen af te gaan op richtlijnen uit onderzoek en niet op onderbuikgevoelens van ambtenaren. Om nog maar te zwijgen over de inconsistentie in het aandragen van dit argument terwijl op andere plekken in de wijk, bijvoorbeeld de Van Rijnstraat ter hoogte van het planbureau, wel drempels liggen.

Dan wil ik nog even ingaan op het feit dat onze straat 'aandoet als een woonerf'. Aan het begindeel van de Menagerie is een trottoir aanwezig, waardoor dat deel geen woonerf mag heten. Volgens de verkeersadviseur van de gemeente had dat ook op de Wildbaan en het achterste deel van de Menagerie, waar wij wonen, zo moeten zijn. Had moeten zijn, want dit is niet zo. Er is bij ons geen trottoir, de kinderen lopen vanaf de oprit rechtstreeks de straat op. Toch staan er geen woonerfborden op ons deel van de Menagerie en de Wildbaan.

Dit betekent dat in onze straat de maximum snelheid dus blijkbaar 30 kilometer per uur is ondanks het feit dat wij, als bewoners die dagelijks tussen de spelende kinderen door zigzaggen, met zekerheid kunnen stellen dat 15 de enige veilige snelheid is in deze straat zonder trottoirs. Samengevat komt het erop neer dat het gebrek aan trottoirs de veiligheid van onze kinderen in gevaar brengt. Ik begrijp dat er bij een monsterproject als Rijswijk Buiten een en ander mis kan gaan, maar ik hoop dat u begrip hebt voor het feit dat wij het niet acceptabel vinden dat onze kinderen daar de dupe van worden. Tot op heden is de gemeente buitengewoon passief geweest in het oppakken van zaken die vanuit onze buurt zijn aangedragen. Daarbij gaat het om veel meer dingen dan alleen deze verkeerssituatie. Voor een college dat, naar ik begrepen heb, dienstverlening hoog in het vaandel heeft staan, lijkt me dat geen wenselijke situatie. Ik ga er dan ook vanuit dat u net zo gemotiveerd bent als wij om de situatie op de Menagerie te herevalueren en bereid bent het plaatsen van verkeersdrempels en woonerfborden te bespreken, vóór een van onze kinderen eindigt als tragische krantenkop.

Dank u voor uw tijd.